

BENCsik ISTVÁN

SZOBROK

*Szobánkba nem fér be a nap
csak állunk
némán
s bennünk józanul a szándék*

○

ELVÁLUNK

*vajon a lángnak fáj-e
ha kialszik
vajon a szónak fáj-e
ha elhangzik*

○

ISMERŐS TÁJON

*átfésülöm újra
a dombok őszi haját
s bámulom furcsán
hogy rög alá bújjik egy bogár*

○

MEGTÖRT A CSEND A TÚLOLDALON

*ma megtört a csend a túloldalon
s visszajöttek bírógázok
[gondolatok
én nem tehetek róla
engem kiteszítottak az éneklő
[habok*

○

VIHARSAROK

*ágrólszakadt gémeskutak
ballag a két ló
ballag az egy ló
a kocsilócs elkopott már
felforgatott hantok hevernek
szerte szántások varjái alatt
és az októberi napban
tokok közt
kivirágognak megkerült tökök*

*ide térek vissza
ez az én sarokházam*

○

OSZTATLAN TÉR

*borszagát vedli az asztalon
egy pohár
lépések hosszát méregetem
arcom sosem láttam
nem is érdekelt*

○

OTTHON

*mire megérkezett a partra
már egészen lehúzták
füvek és virágok
igen
tavasz volt
mert enyhe füstszagot
hozott a szél
és beomlottak az udvarok*

*míg megérkezett a partra
visszafelé keményedett dűlőutakra
a kocsis nyoma
megállt
lesni az első bodzaleveleket
leheveredett
aztán tovább ballagott
és egyre sűrűbben
velük álmodott*

○

KURUZSLÁS

fohászcodik
mint morzsa a pohárban
meglebben
ha vizet öntök rá
és lábam elé hajlik
arcán a leendő
a karikára kötött
rácok mosolya

○

ÖNARCKÉP

de elh
m o
e ide z
g z
i a
g ér te

kép-lék-enyv
képlékeny
önarckép

○

pa/m